

stealer of other men's poems. -प्रकाशः N. of a work on Rhetorics by Mammata. -मीमांसकः a rhetorician, critic. -मीमांसा N. of a work on Rhetorics by Rājaśekhara. -रसिक a. one who has a taste for and can appreciate the beauties of poetry. -लिङ्गम् Poetic Reason, a figure of speech; thus defined:— काव्यलिङ्गं हेतोर्विकल्पपदार्थता K. P. 10; e. g. जितोऽसि मन्द कन्दर्प मच्चित्तैऽस्ति त्रिलोचनः Chandr. 5. 119. -हास्यम् a farce.

काश 1, 4 Ā. (काश-श्यते, काशित) 1 To shine, look brilliant or beautiful; पतिरवनिपतीनां तैश्चकाशे चतुर्भिः R. 10. 86, 7. 24; Ku. 1. 24; Bk. 2. 25; Śi. 6. 74. -2 To appear, be visible; नैव भूमिर्न च दिशः प्रदिशो वा चकाशिरे Mb. -3 To appear, or look like.

काशः -शकः, -शम् [काश-अच्] A kind of grass used for mats, roofs, &c. -शम् A flower of that grass; Ku. 7. 11; R. 4. 17; Rs. 3. 1, 2, 28. चरति पुल्लिङ्गेषु हंसी काशांशुकवासिनी सुसंहृष्टा Pratimā. 1. 2. -शः 1 = कास q. v. -2 Appearance. -3 Splendour. यन्माययापि विबुधा मुह्यन्ति ज्ञानकाशया Bhāg. 12. 10. 2. -Comp. -कृत्स्नः N. of a Grammarian.

काशि m. (pl.) N. of a country.

काशिन् a. (-नी f.) (Usually at the end of comp.) Shining, appearing or looking like, having the semblance of; जितकाशिन् e. g. one who behaves like a conqueror; see the word.

काशिल a. Made of Kāśa grass.

काशिष्णु a. Shining, brilliant.

काशिः, -शी f. N. of a celebrated city on the Ganges, the modern Benares and one of the seven sacred cities; काशी काशीति काशीति त्रिवारं यः पठेत् नरः । सोऽपि देशान्तरे-वासी काशीवासफलं लभेत् ॥ see काशी. -शिः 1 The clenched hand, fist. -2 A handful; आप इव काशिना संयुञ्जीता Rv. 7. 104. 8. -3 The sun. -4 Light, splendour; -Comp. -पः an epithet of Śiva. -राजः N. of a king, father of अम्बा, अम्बिका and अम्बालिका, q. v.

काशिक a. A product of Kāśī; silken; (n.) A silken garment. Kau. A. 2. 11.

काशिका 1 The city of Benares. -2 N. of a commentary on Pāṇini's Sūtras, (called काशिकावृत्ति). -Comp. -प्रियः N. of Dhanvantarī.

काशी See काशि. -Comp. -नाथः an epithet of Śiva. -यात्रा pilgrimage to Benares.

काशेय a. Belonging to, born in Kāśī; तद्भवानथ काशेय-पुरी वाराणसीं व्रज Rām. 7. 38. 17.

काशमकराष्टक a. A variety of diamonds; Kau. A. 2. 11.

सं. इ. को...७३

काश्मरी (also काश्मर्यः -यम्) A plant commonly called गाम्भारी; Rām. 2. 94. 9. काश्मर्याः कृतमालमुद्गतदलं कोयष्टिकष्टीकते Māl. 9. 7. The word appears sometimes as काश्मरी.

काश्मीर a. (-री f.) Born in, belonging to, or coming from, Kāśmīra. -राः (pl.) N. of a country or its inhabitants; see कश्मीर also. -राः A sort of grape; see कश्मीर also. -रम् 1 Saffron; काश्मीरगन्धमृगनाभिकृताङ्गरागाम् Ch. P. 8; Bh. 1. 41, काश्मीरगौरवपुषामभिसारिकाणाम् Git. 11; also 1; cf. also कस्तूरिकां च काश्मीरं पाटीरं हिमवालुकाम् Śiva. B. 30. 13. काश्मीरद्रवसान्द्रादिग्धवपुषः Bhāg. -2 Root of a tree. -Comp. -जम्, जन्मन् n. saffron; काश्मीरजस्य कडुताऽपि नितान्तरम्या Bv. 1. 71; Śi. 11. 53. -पङ्कः Musk; काश्मीरपङ्ककृतनाभिकृताङ्गरागाम् (स्मरामि)... Bil. Ch. 2. 30.

काश्मीर (रि) क a. Born or produced in Kāśmīra. काश्मीरकः कविरयं गुणिनं दिदुक्षुः Bil. Ch. 11.

काश्मीर्यम् Saffron.

काश्मल्यम् Dejection of mind, despair; Mv. 5.

काश्यम् Spirituous liquor. -Comp. -पम् flesh.

काश्यपः 1 N. of a celebrated sage. -2 N. of Kaṣāpa. -3 An epithet of Aruṇa. -पी The earth; Mb. 13. 62. 62. तानपि द्वापि मातः काश्यपि यातस्तवापि च विवेकः Bv. 1. 68. -पम् Flesh. -Comp. -नन्दनः 1 an epithet of Garuḍa. -2 N. of Aruṇa. -3 a god. -4 a demon.

काश्यपिः An epithet of Garuḍa and of Aruṇa.

काश्यपेयः 1 An epithet of the twelve Ādityas. -2 Of the sun. -3 Garuḍa. -4 Dārūka; सारथेस्तु रथस्थस्य काश्यपेयस्य विस्मिताः Mb. 7. 147. 55. -5 Gods and demons.

काश्चरी (= काश्मरी q. v.)

काषः [कष्-घञ्] 1 Rubbing, scratching; पथिषु विटपिनां स्कन्धकाषैः सञ्जमः Ve. 2. 18. -2 That against which anything is rubbed (as the stock of a tree); लीनालिः सुरकरिणां कपोलकाषः Ki. 5. 26; see कपोलकाष also.

काषण a. Unripe.

काषाय (-यी f.) [कषायेण रक्तं अण् तेव रक्तं रागात् P. IV. 2. 1.] Red, dyed of a reddish colour; काषाय-वसनाधवा Ak. -यम् A red cloth or garment; सीता काषायवासिनी Rām. 7. 97. 13. इमे काषाये गृहीति M. 5; R. 15. 77; न काषायैर्भवेद्यतिः 'it is not the hood that makes a monk.' -Comp. -वसना a widow.

काष्ठम् [काश्-कथन् Un. 2. 2] 1 A piece of wood, especially one used as fuel; Ms. 4. 49, 241; 5. 69. -2 Wood or timber, a piece or log of wood in general; यथा काष्ठं च काष्ठं च समेयाता महोदधौ H. 4. 69; Ms. 4. 40. -3 A stick; शोणितेन विना दुःखं कुर्वन् काष्ठादिभिर्नरः Y. 2. 218. -4 An instrument for measuring length. -Comp. -आगारः,